

Регулатива 561/2006

РЕГУЛАТИВА БР. 561/2006 НА ЕВРОПСКИОТ ПАРЛАМЕНТ И СОВЕТОТ од 15 март 2006 за хармонизација на социјалната легислатива во патниот транспорт и измена на Регулативите бр. 3821/85 и 2135/98 и укинување на Регулативата бр. 3820/85 на Советот

ЕВРОПСКИОТ ПАРЛАМЕНТ И СОВЕТОТ

НА ЕВРОПСКАТА УНИЈА ЈА УСВОИЈА СЛЕДНАВА РЕГУЛАТИВА:

ПОГЛАВЈЕ I

ВОВЕДНИ ОДРЕДБИ

Член 1

Оваа Регулатива ги утврдува правилата за времето за возење, паузите и одморите за возачите вклучени во патниот стоков и патнички транспорт, а со цел хармонизација на условите за конкуренција помеѓу различните видови на сувоземен транспорт, како и подобрување на работните услови и патната безбедност.

Член 2

1. Оваа Регулатива се однесува на:

(а) транспорт на стоки со возила, чија што максимално дозволена тежина, заедно со приколката или полуприколката е поголема од 3.5 тони, или

(б) превоз на патници со возила наменети за тоа, и со капацитет над 9 патници вклучително и возачот.

2. Регулативата се применува, независно од земјата на регистрација, за транспорти:

(а) во рамките на Заедницата; или

(б) помеѓу Заедницата, Швајцарија и земјите кои се дел од Спогодбата за европската економска зона.

Член 3

Регулативата не се однесува на:

(а) возила за редовен превоз на патници на дестинации пократки од 50 км;

(б) возила со максимално дозволен брзина до 40 километри на час;

(в) најмени возила без возач од страна на армијата, полицијата, противпожарните служби и службите за одржување на јавен ред, а за превози под нивна надлежност и за службени цели;

(г) возила за хуманитарна помош;

(д) специјални возила за медицинска помош;

(ѓ) специјални возила за помош на патот, кои сообраќаат во радиус од 100 км.;

(е) возила кои вршат поправки на патот;

(ж) возила или комбинација од возила чија што тежина не надминува 7.5 тони, а се користат за некомерцијални потреби;

(з) комерцијални возила кои имаат историски статус согласно легислативата на земјата-членка, а кои се користат за некомерцијален превоз на патници или стоки.

Член 4

За целите на оваа Регулатива се применуваат следниве дефиниции:

(а) “патен транспорт” значи секое патување кое целосно или делумно се врши по јавни патишта, со возило за превоз на патници или стоки, без оглед дали е товарено или празно;

(б) под “возило” се подразбира моторно возило, влекач, приколка или полуприколка, или комбинација од наведените, дефинирани на следниов начин:

- “моторно возило”: секое возило на сопствен погон кое се движи по пат, а служи за превоз на патници или стоки,
- “влекач”: секое возило на сопствен погон кое се движи по пат, а служи за влечење, туркање или движење на приколки, полуприколки или машини,
- “приколка”: секое возило дизајнирано за да биде поврзано со моторно возило или влекач,
- “полуприколка”: приколка без предна осовина, чија што тежина и тежината на товарот кој се наоѓа во неа го носи влекачот или моторното возило,

(в) под “возач” се подразбира секое лице кое управува со возилото, или кое се наоѓа во возилото како дел од неговите работни задачи, и кој е на располагање доколку има потреба да управува со возилото;

(г) “пауза” значи секој временски период во кој возачот не смее да вози ниту да се занимава со други активности, и служи единствено за одмарање;

(д) под “друга работа” се подразбираат сите активности освен возење, дефинирани како работно време согласно член 3(а) од Директивата 2002/15/ЕС, што вклучува било каква работа за истиот или друг работодавец, во или надвор од транспортниот сектор;

(е) “одмор” значи секој непрекинат временски период во кој возачот може слободно да располага со своето време;

(ж) под “дневен одмор” се подразбира дневниот период во кој возачот може слободно да располага со своето време. Се разликуваат “редовен дневен одмор” и “редуциран дневен одмор”:

- “редовниот дневен одмор” се однесува на секој период на одмор кој трае најмалку 11 часа. Може да се подели на два дела, од кои првиот дел мора да трае најмалку три часа, а вториот најмалку 9 часа,

- под “редуциран дневен одмор” се подразбира период на одмор од најмалку 9, но помалку од 11 часа;

(ж) под “седмичен одмор” се подразбира седмичниот период во кој возачот може слободно да располага со своето време. Се разликуваат “редовен седмичен одмор” и “редуциран седмичен одмор”:

- “редовниот седмичен одмор” се однесува на секој период на одмор кој трае најмалку 45 часа. Може да се подели на два дела, од кои првиот дел мора да трае најмалку три часа, а вториот најмалку 9 часа,

- под “редуциран дневен одмор” се подразбира период на одмор кој трае пократко од 45 часа, кој може да се редуцира најмногу до 24 последователни часови;

(з) под “седмица” се подразбира временски период помеѓу 00.00 часот во понеделник до 24.00 часот во недела;

(с) под “работно време” се подразбира времетраењето на активноста регистрирана:

- автоматски или полуавтоматски со опремата утврдена во анекс I и анекс II од Регултивата 3821/85, или

- мануелно, согласно член 16(2) од Регултивата 3821/85

(и) “дневно време на возење” значи вкупното акумулирано време на возење помеѓу завршувањето на еден дневен период за одмор и почетокот на следниот дневен период за одмор, или помеѓу дневниот период за одмор и седмичниот одмор;

(ј) “седмично време на возење” значи вкупното акумулирано време на возење во текот на седмицата;

(к) под “максимално дозволена тежина” се подразбира максимално дозволената оперативна тежина на натовареното возило;

(л) под “редовни патнички превози” се подразбираат национални и меѓународни услуги дефинирани со член 2 од Регултивата на Советот бр. 684/92 од 16 март 1992 за заеднички правила за меѓународен автобуски превоз на патници

(з) “повеќе возачи” значи ситуација во која во превозот се вклучени најмалку двајца возачи. За првиот час од ваквото возење присуството на другиот возач/возачи е опционално, а за останатиот период од возењето присуството е задолжително;

(с) под “период за возење” се подразбира акумулираното време за возење од моментот кога возачот започнува со возење по искористениот одмор или пауза, па се додека искористи одмор или пауза. Периодот за возење може да биде континуиран или поделен.

ПОГЛАВЈЕ II

ЕКИПАЖ, РАБОТНО ВРЕМЕ, ПАУЗИ И ОДМОР

Член 5

1. Минималната возраст за возачи е 18 години.

2. Минималната возраст за придружниците на возачите е 18 години, а може да се редуцира на 16 години, под услов:

(а) ако превозот да се врши во рамките на една земја-членка и во радиус од 50 километри од базата на возилото;

(б) ако превозот се врши за цели на обука, и

(в) ако е во согласност со ограничувањата на националните правила за вработување во земјата-членка.

Член 6

1. Дневното време за возење не смее да надмине 9 часа.

Сепак, дневното време за возење може да се продолжи до 10 часа, најмногу два пати во текот на седмицата.

2. Седмичното време за возење не смее да надмине 56 часа и не смее да резултира со надминување на седмичното работно време утврдено со Директивата 2002/15/EC.

3. Вкупното акумулирано време на возење во текот на било кои две последователни недели не смее да надмине 90 часа.

4. Дневните и седмичните времиња за возење ги опфаќаат сите возења на територијата на Заедницата и во трети земји.

5. Возачот треба да го регистрира како “друга работа” времето поминато во активности опишани со член 4(а), како и времето поминато во возби кои не се опфатени со оваа Регулатива. Записите се внесуваат рачно на листа со записи, или со помош на посебен уред.

Член 7

По период на возење од 4 и пол часа, возачот треба да направи непрекината пауза во времетраење од 45 минути, освен ако го земе дневниот одмор.

Паузата може да се замени со една пауза од најмалку 15 минути и една од 30 минути, дистрибуирани така што ќе ги исполнуваат одредбите од претходниот параграф.

Член 8

1. Возачот треба да користи дневни и седмични периоди за одмор.

2. Во секој период од 24 часа по завршувањето на претходниот дневен или седмичен период за одмор, возачот треба да искористи нов дневен период за одмор.

Ако делот од дневниот период за одмор кој спаѓа во 24-часовниот период е најмалку 9 часа, но не повеќе од 11 часа, тогаш наведениот дневен период за одмор се смета како редуциран дневен период за одмор.

3. Дневниот период за одмор може да се продолжи за да се искористи редовен или редуциран седмичен одмор.

4. Возачот смее да има најмногу три редуцирани дневни одмори помеѓу било кои два седмични периоди за одмор.

5. Со дерогација на параграф 2, во текот на 30 часа од крајот на дневниот или седмичниот период за одмор, возачот вклучен во превоз со два или повеќе возачи мора да искористи нов дневен одмор од најмалку 9 часа.

6. Во било кои две последователни недели возачот треба да искористи најмалку:

- два редовни седмични периоди за одмор, или
- еден редовен седмичен период за одмор од најмалку 24 часа. Сепак, редуцирањето треба да се компензира со еквивалентен период на одмор најдоцна до истекот на третата седмица од седмицата во која е извршено редуцирањето.

Седмичниот период на одмор треба да започне најдоцна до крајот на шестиот 24-часовен период од завршување на претходниот седмичен период за одмор.

7. Секој одмор искористен како компензација за редуцираниот седмичен одмор треба да се приклучи кон друг период за одмор од најмалку 9 часа.

8. Во ваквите случаи, дневните периоди на одмор и редуцираните седмични периоди на одмор надвор од базата може да се користат во возилото, доколку е опремено со простор за спиење за секој возач, и доколку возилото е стационирано.

9. Седмичниот период на одмор кој потпаѓа во две седмици може да се смета во било која од тие две, но не и во двете седмици.

Член 9

1. Со дерогација на член 8, во случај возачот да управува со возило кое се превезува со траект или воз, и го користи редовниот дневен одмор, тој одмор смее да се прекине најмногу два пати, за активности кои вкупно не траат повеќе од еден час. Притоа, возачот треба да има пристап до легло.

2. Секое време кое ќе се помине во патување до местото каде треба да се преземе возилото опфатено со оваа Регулатива, а кое е надвор од местото на живеење на возачот или надвор од просториите на работодавецот, не се смета како одмор или пауза, освен ако возачот се наоѓа на траект или воз и има пристап до легло.

3. Секое време кое возачот ќе го помине во возење на возила кои не се опфатени со оваа Регулатива, а во место кое е надвор од просториите на работодавецот, не се смета како "друга работа".

ПОГЛАВЈЕ III

ОДГОВОРНОСТ НА ТРАНСПОРТНИТЕ КОМПАНИИ

Член 10

1. Транспортната компанија на возачите кои работат за неа, или кои повремено ги ангажира, не треба да им плаќа дополнителни бонуси за дестинациите на кои патуваат или за стоката која ја превезуваат, а при кои се загрозува патната безбедност или се прекршува оваа Регулатива.

2. Транспортната компанија треба да ја организира работата на возачите така да можат да ги исполнуваат одредбите од Регулативата 3821/85 и поглавјето II од ова Регулатива. Транспортната компанија треба да му даде инструкции на возачот и треба редовно да врши проверки дали се исполнуваат одредбите од Регулативата 3821/85 и поглавјето II од ова Регулатива.

3. Транспортната компанија е одговорна за прекршување на одредбите на Регулативата од страна на возачите, дури и ако прекршокот е направен во друга земја-членка или во трета земја.

4. Транспортните компании, испраќачите на стоки, шпедитерите, тур-операторите, поддоговарачите и агенциите за вработување на возачи треба да водат сметка договорените распореди за возење да ја почитуваат оваа Регулатива.

5. (а) Транспортните компании кои користат возила опремени со уреди за снимање записи согласно анекс IB од Регулативата 3821/85, а кои се опфатени со оваа Регулатива, треба:

- да обезбедат дека сите податоци кои се симнати од уредот и картичката на возачот се уредни, а симнувањето на податоците да се врши редовно, со цел да се регистрираат сите активности на возачите;
- да ги чуваат сите симнати податоци од уредот во возилото и од картичката на возачот најмалку 12 месеци, и да ги достават на увид на барање на надлежните служби;

(б) За целите на овој параграф, "симнување на податоците" треба да се толкува согласно дефиницијата дадена во анекс IB, поглавје I, точка (о) од Регулативата 3821/85;

(в) максималниот период во кој треба да се симнат од уредот во возилото и картичката на возачот ги утврдува Комисијата, согласно процедурата наведена во член 24(2).

ПОГЛАВЈЕ IV

ИСКЛУЧОЦИ

Член 11

Секоја земја-членка може да утврди подолги паузи и периоди на одмор или пократки периоди за возење од оние утврдени со членовите 6 и 9, во случај ако транспортот се врши исклучиво во рамките на нејзината територија. Притоа, земјата-членка треба да ги земе предвид релевантните колективни или други договори помеѓу социјалните партнери. Сепак, оваа Регулатива останува валидна за сите возачи вклучени во меѓународните транспортни операции.

Член 12

Под услов да не е загрозна патната безбедност, а со цел да го доведе возилото до безбедно место, возачот може да отстапи од членовите 6 и 9, доколу тоа е во корист на безбедноста на патниците или товарот. Возачот треба да ја регистрира причината за отстапувањето мануелно или со помош на уредот во возилото, најдоцна во моментот кога ќе спре на безбедно место.

Член 13

Под услов да не се загрозат целите од член 1, секоја земја-членка може да воведо исклучоци од член 5 и 9, и тоа на својата територија, или на територијата на друга земја-членка, во билатерален договор со неа, и тоа за следниве превози:

(а) возила под наем без возач, за земјоделски, хортикултурни или шумарски активности, ангажирани од страна на јавните власти, а кои не се конкуренција на приватните транспортни компании;

(б) возила под наем без возач, за земјоделски, хортикултурни шумски или риболовни активности, односно превоз на стока како дел од нивните деловни активности, а во радиус до 100 километри од седиштето на компанијата;

(в) земјоделски и шумарски влекачи кои се користат за земјоделски или шумарски активности во радиус до 100 километри од седиштето на компанијата која го најмува возилото;

(г) возила или комбинации од возила со максимално дозволена тежина до 7,5 тони, кои се користат:

- од страна на провајдери на универзални услуги утврдени со член 2 (13) од Директивата 97/67/ЕС на Европскиот Парламент и Советот, од 15 декември 1997, за заеднички правила за развој на внатрешниот пазар и подобрување на квалитетот на услугите, или
- за превоз на сировини, опрема или машинерија која им е потребна на возачите во текот на работата.

Овие возила смеат да се користат само во радиус од 50 километри од седиштето на компанијата, и под услов управувањето со возилото да не е главна активност на возачот;

(д) возила кои оперираат исклучиво на острови кои не надминуваат 2300 квадратни километри, и кои со останатиот дел од националната територија не се поврзани со мост или тунел за моторни возила;

(ѓ) возила за превоз на стоки во радиус од 50 километри од седиштето на компанијата, а кои се движат на електричен погон, и чија максимално дозволена тежина, заедно со приколката или полуприколката, не надминува 7,5 тони;

(е) возила кои се користат за обука за добивање возачка дозвола и сертификат за професионална компетентност, под услов да не се користат за комерцијален превоз на патници или стоки;

(ж) возила за транспорт на отпадни води, заштита од поплави, водоводни и гасоводни служби, возила за одржување и контрола на патот, возила за телефонски и телеграфски услуги, возила на радио и телевизиски станици;

(з) возила со 10-17 седишта кои се користат само за некомерцијален превоз на патници;

(с) специјални возила кои превезуваат опрема за циркузи и забавни паркови;

(и) возила кои превезуваат млеко од фармите и ги враќаат контејнерите до фармите;

(ј) специјални возила кои превезуваат пари или други вредности;

(к) возила кои превезуваат животински отпад или мртви животни кои не се за човечка конзумација;

(л) возила кои се користат исклучиво во рамките на капацитетите на Хаб-овите, како што се пристаништа и железнички терминали;

(љ) возила за транспорт на жива стока од фармите до локалните пазари и обратно, од пазарите до кланиците, а во радиус до 50 километри.

2. Земјите-членки треба да ја информираат Комисијата за исклучоците, а таа треба да ги информира останатите земји-членки.

3. Под услов да не се загорени целите од член 1, секоја земја-членка може, со одобрение на Комисијата, на својата територија да воведат минорни исклучоци од Регулацијата, за возила кои се користат во одредени области со густина на населението од помалку од 5 лица на квадратен километар, и тоа во следниве случаи:

- за редовни национални превози на патници, со возни редови одобрени од страна на властите, и
- за национални стокови транспорти за сопствена сметка или под наем и за надомест, кои не го нарушуваат единствениот пазар и служат за одржување на главните индустриски сектори.

Член 14

1. Под услов да не се загорени целите од член 1, секоја земја-членка може, со одобрение на Комисијата, да воведат минорни исклучоци од примената на членовите 6 и 9, за транспортни операции кои се вршат во исклучителни околности.

2. Во итни случаи, земјите-членки можат да воведат привремени исклучоци во траење до 30 дена, а за кои веднаш треба да ја известат Комисијата.

3. Комисијата ќе ги известат зите земји-членки за воведените исклучоци.

Член 15

Земјите-членки треба да обезбедат возилата дефинирани со член 3(а) да ги почитуваат националните правила за дозволените времиња и задолжителните паузи и периоди на одмор.

ПОГЛАВЈЕ V

КОНТРОЛНИ ПРОЦЕДУРИ И САНКЦИИ

Член 16

1. Кога во возилото нема инсталирано опрема за снимање согласно Регулацијата 3821/85, параграфите 2 и 3 од овој член важат за:

(а) редовни национални превози на патници, и

(б) редовни меѓународни превози на патници чии попатни станици се лоцирани на растојание од 50 километри со поаѓање на екипажот од самата граница помеѓу две земји-членки, и чија должина на рутата не надминува 100 километри.

2. Возните редови и листата со должности ги изготвува транспортната компанија, при што за секој возач треба да содржат податоци за името, адресата и возниот ред кој е претходно утврден, за различни периоди на возење, други активности и паузи.

Секој возач кој вози согласно параграф 1 треба со себе да носи копија од листата со должности и копија од возниот ред.

3. Листата со должности треба:

(а) да ги содржи сите детали наведени во параграф 2 за период од најмалку 28 претходни денови, и истите мора редовно да се ажурираат;

(б) да бидат потпишани од директорот на транспортната компанија или негов претставник;

(в) да се чуваат најмалку 1 година по истекот на периодот на кој се однесуваат;

(г) да се достават на увид на барање на контролните службеници.

Член 17

1. Земите членки, со користење на стандардниот формулар утврден со Одлуката 93/173/ЕЕС, до Комисијата треба да ги достават потребните информации, за таа да може на секои две години да изготви извештај за примената на оваа Регулација, како и на Регулацијата 3821/85.

2. Информацијата треба да се доставува до Комисијата најдоцна до 30 септември по истекот на календарската година која го опфаќа двегодишниот период.

3. Во извештајот треба да се наведе кои исклучоци од членот 13 биле применети.

4. Комисијата треба да го достави извештајот до Европскиот Парламент и Советот најдоцна 13 месеци по истекот на соодветниот двегодишен период.

Член 18

Земјите-членки треба да ги усвојат потребните мерки за имплементација на оваа Регулатива.

Член 19

1. Секоја земја-членка треба да утврди правила за казните кои ќе се применуваат за прекршување на оваа Регулатива и на Регулативата 3821/85, и да ги преземат сите мерки за имплементирање на казните. Казните треба да бидат ефикасни, пропорционални и недискриминирачки. Земјите-членки треба да ја информираат Комисијата за мерките и правилата за казнување, до датумот наведен во вториот параграф од член 29. Комисијата за ова треба да ги информира останатите земји-членки.

2. Секоја земја-членка треба да овласти надлежни органи за санкционирање на прекршоците и извршување на казните, дури и ако прекршокот е направен во друга земја-членка или во трета земја.

Како исклучок, а во случај:

- прекршокот да не е направен на територијата на соодветната земја-членка, или
- прекршокот да е направен од страна на транспортна компанија или возач од друга земја-членка или од трета земја,

секоја земја-членка има право до 1 јануари 2009, наместо да одреди казна, за прекршокот да ги извести надлежните власти во земјата-членка или третата земја од која потекнува компанијата или возачот.

3. Во случај земјата-членка да започне процедура или да одреди казна за одреден прекршок, до возачот треба напишено да достави доказ за сторениот прекршок.

4. Земјите-членки треба да создадат систем со пропорционални казни и за прекршување на Регулативата 3821/85 од страна на транспортните компании, шпедитерите, тур-операторите, поддоговарачите и агенциите за вработување на возачи.

Член 20

1. Возачот треба да ги чува сите докази за казнувањето од страна на некоја земја-членка се до завршување на процедурата и до моментот кога истиот прекршок не може да доведе до втора процедура или казна согласно оваа Регулатива.

2. На барање на надлежните органи, возачот треба да ги достави на увид доказите наведени во параграф 1.

3. Возачот ангажиран од страна на повеќе транспортни компании треба да достави доволно информации до сите компании за кои вози, а со цел исполнување на одредбите од поглавје II.

Член 21

Во случај кога земјата-членка ќе констатира дека е направено прекршување на оваа Регулатива, кое ја загрозува патната безбедност, треба да овласти надлежни органи кои ќе имаат право да го имобилизираат возилото се додека не се отстрани причината за прекршувањето. Тие можат да го принудат возачот да го искористи дневниот одмор. Земјите-членки имаат право да ја повлечат, суспендираат или ограничат лиценцата на компанијата или возачката дозвола на возачот. Комисијата, согласно процедурата опишана во член 24(2) треба да изготви насоки, со цел промоција на хармонизирана примена на овој член.

Член 22

1. Земјите-членки треба меѓусебно да си помагаат во примената на оваа Регулатива.

2. Надлежните власти од земјите-членки треба редово да ги разменуваат сите достапни информации во врска со:

(а) прекршување на правилата дефинирани во поглавје II од страна на странски компании и возачи, и казните за ваквите прекршоци;

(б) казните кои ги применила земјата-членка за своите државјани, а за прекршок сторен во друга земја-членка.

3. Секоја земја-членка до Комисијата треба редовно да доставува информации за националното толкување и примена на оваа Регулатива, а таа по електронски пат ќе ги информира останатите земји-членки.

4. Комисијата треба да го поддржува дијалогот помеѓу земјите-членки во врска со националното толкување и примена на Регулативата, и тоа преку Комитетот утврден во член 24(1).

Член 23

Заедницата треба веднаш да започне преговори со трети земји, ако тоа е потребно за имплементирање на целите на оваа Регулатива.

Член 24

1. На Комисијата треба да и помага Комитет утврден со член 18(1) од Регулативата 3821/85.

2. Комитетот треба да донесе свој Статут.

Член 25

1. На барање на некоја земја-членка, или на сопствена иницијатива, Комисијата треба:

(а) да ги испита причините за разликите во примената на било која од одредбите на оваа Регулатива, а особено во врска со времето за возење, паузите и периодите за одмор;

(б) да ги разјасни одредбите од оваа Регулатива, со цел промоција на заеднички пристап.

2. Во случаите наведени во параграф 1, Комисијата треба да одлучи за препорачаниот пристап согласно процедурата наведена во член 24(2). Комисијата својата одлука треба да ја достави до Европскиот Парламент, Советот и земјите-членки.

ПОГЛАВЈЕ VI

ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 26

Регулативата 3821/85 се менува на следниов начин:

1. Членот 2 се заменува на следниов начин:

Член 2

За целите на оваа Регулатива се применуваат дефинициите од член 4 од Регулативата 561/2006 на Европскиот Парламент и Советот, од 15 март 2006, а за хармонизација на одредена социјална легислатива за патниот транспорт, и за измена на Регулативите 3821/85 и 2315/98 на Советот.

2. Членот 3(1), (2) и (3) треба да се замени на следниов начин:

'1. Опремата за снимање треба да се инсталира и користи во возилата регистрирани во земјите-членки, а кои се користат за патен превоз на патници или стоки, освен возилата наведени во член 3 од Регулативата 561/2006. Возилата наведени во член 16(1) од Регулативата 561/2006 и возилата кои се изземени од Регулативата 3820/85, но кои повеќе не се изземени од Регулативата 561/2006, до 31 декември 2007 треба да се усогласат со ова правило.

2. Земјите-членки можат од примената на оваа Регулатива да ги изземат возилата наведени во член 13(1) и (3) од Регулативата 561/2006.

3. Со согласност на Комисијата, земјите-членки можат од Регулативата да ги изземат возилата кои се користат за транспортни операции наведени во член 14 од Регулативата 561/2006.'

3. Членот 14(2) треба да се замени на следниов начин:

'2. Компанијата треба да ги чува хронолошките записи најмалку една година по нивната употреба, и на барање на возачите да им достават копија. Исто така, на барање на возачите, компаниите треба да им достават копии од податоците симнати од картичката на возачот. Сите овие треба да се достават на увид на барање на надлежниот службеник за контрола.'

4. Член 14(2) треба да се измени на следниов начин:

- во параграф 1 треба да се додаде следниов под-параграф:

"Во случај картичката на возачот да е оштетена, расипана или да не е во посед на возачот, возачот треба:

(а) на почетокот на патувањето да отпечати детали за возилото со кое управува, и тоа:

- детали кои ќе му овозможат на возачот да се идентификува (име, број на картичка или возачка дозвола на возачот), како и негов потпис;

- периодот на кој се однесуваат податоците, согласно параграф 3, втор пасос (б), (в) и (д);

(б) на крајот на патувањето да отпечати информации за временските периоди регистрирани со уредот за снимање, да ги забележи сите периоди на останати активности кои не се регистрирани со тахографот, и да наведе детали за негова идентификација (име, број на картичка или возачка дозвола на возачот), како и негов потпис;

- во параграф 2, вториот под-параграф треба да се замени на следниов начин:

'Кога како резултат не неговата оддалеченост од возилото возачот не е во можност да ја користи опремата во возилото, за периодите наведени во параграф 3 втор пасос (б), (в) и (д) треба да се постапува на следниов начин:

(а) доколку возилото е опремено со опрема за снимање согласно анекс I, податоците треба да се регистрираат на листот со записи или рачно или автоматски;

(б) доколку возилото е опремено со опрема за снимање согласно анекс IV, податоците треба да се внесат на картичката на возачот користејќи ја мануелната опција на уредот за снимање.

Кога во возилото опремено со опрема за снимање согласно анекс IB има повеќе од еден возач, секој од возачите треба да води сметка за тоа неговата картичка да е вметната на вистинското место во тахографот.'

- параграфот 3(б) и (в) треба да се заменат на следниов начин:

'(б) "друга работа" значи секоја друга активност освен возење, согласно член 3(а) од Директивата 2002/15/ЕС на Европскиот Парламент и Советот од 11 март 2002 за организација на работното време на лицата кои вршат мобилни транспортни активности, како и секоја работа за истиот или друг работодавач во или надвор од транспортниот сектор, и оваа "друга работа" треба да се регистрира со соодветен знак'

- параграфот 4 треба да се избрише
- параграфот 7 треба да се замени со следниов:

'7. (а) Ако возачот управува со возило опремено со опрема за снимање согласно анекс I, на барање на контролните лица треба да ги достави:

- листи со записи за активностите на возачот во тековната недела и за претходните 15 дена
- картичка, доколку поседува
- сите мануелни записи за тековната недела и претходните 15 дена

По 1 јануари 2008, овие временски периоди треба да се прошират на тековниот ден и претходните 28 дена.

(б) Ако возачот управува со возило опремено со опрема за снимање согласно анекс IB, на барање на контролните лица треба да ги достави:

- картичката на возачот
- сите мануелни записи за тековната недела и претходните 15 дена
- листите со записи за истиот период како во претходниот под-параграф, во кој возачот управувал со возилото опремено со опрема за снимање согласно анекс I.

По 1 јануари 2008, овој временски период треба да се прошири на тековниот ден и претходните 28 дена.

(в) Овластен контролен службеник може да го провери исполнувањето на одредбите од Регулативата 561/2006 со анализа на записите снимени со уредот за снимање или со анализа на податоците од картичката на возачот.'

Член 27

Регулативата 2135/98 се менува на следниов начин:

'1. (а) Од дваесеттиот ден по објавување на Регулативата 561/2006 во службен весник, возилата регистрирани за првпат ќе бидат опремени со опрема за снимање согласно условите од анекс IV на Регулативата 3821/85.

2. Членот 2.2 се менува на следниов начин:

'2. Земјите-членки треба да ги преземат потребните мерки за да обезбедат издавање на картички за возачите најдоцна до истекот на дваесеттиот ден од објавување на Регулативата 561/2006.'

Член 28

Со ова се заменува Регулативата 3820/85.

Сепак, параграфите 1, 2 и 4 од член 5 од Регулативата 561/2006 продолжуваат да се применуваат се до датумите утврдени со член 15(1) од Директивата 2003/59/ЕС.

Член 29

Оваа Регулатива ќе стапи на сила на 11 април 2007 година, со исклучок на членовите 10(5), 26(3) и (4) и 27, кои ќе стапат на сила на 1 мај 2006 година.

Оваа Регулатива е задолжителна и обврзувачка за сите земји-членки

Стразбур, 15 март 2006.

За Европскиот Парламент

За Европскиот Совет

Претседател

Претседател

J. BORRELL FONTELLES

H. WINKLER